

nijo venei pri toliki bridkosti? Venec pomeni 1. zame največje veselje. Vidim in spoznam iz tega, da še zmiraj imam v svoji čredici tako mladino, ki še sv. čistost ljubi, jo varuje; med tem ko jo mnogoteri mladeniči in deklice zaničujejo in z nogami teptajo. Vidim, da si nauke in svaritve k srcu jemljete, in to me srčno veseli. Venec pomeni 2. za Vas največjo srečo, ker kaže na čistost duše in nedolžnost srca. Nedolžnost je tisti dragoceni zaklad na njivi našega srca, katerega je kupec evangelijski našel, pa šel in vse prodal, da si je kupil njivo z zakladom vred. Katera si nedolžnost ohrani v sedanjih zapeljivostih, ona je res najsrečnejša deklica. Deviška deklica misli na Boga, kako bi le Bogu služila in dopadala. Zato je srečna v življenju, srečna ob smrti, srečna v večnosti. Venec pomeni 3. za pokojno večno zveličanje ali nebeško krono; tisto krono pravim, pomeni, katere se je sv. Pavel toliko veselil, na smrt bolan, ko pravi: Jaz že hiram, tek sem dokončal, vero ohranil, in bodočki mi je založena krona pravice, katero bo Jezus dal meni, pa tudi vsem, kateri ljubijo njegov prihod. Pokojna tovarišica se je lani na god vnebovzetja M. D. v dekliško društvo vpisala; in zdaj šla v nedolžnosti svojega srca po zasluženno krono. Vzdignite torej, ovenčane deklice, mrtvo telo tovarišice, ter ga položite v hladno zemljo! Za slovo ji zapojte pesmico, in povabite vse svetnike in svetnice božje, naj njeno dušo zanesejo v nebeško veselje!

Iz Cirkovec. (Volilcem v pomislek!) Gosp. urednik! Vi nam zmirom naznanjate volitve, vendar mi do volitve ne pridemo. Ko so bile prvkrat volitve naznanjene, so nam jih kar prepovedali in odstavili — »rihtarja«. Zakaj? Gospoda v Ptujju že ve. Postavili so nam drugega. Sliši na ime Greif. Čudno ime, kaj ne? Po slovenski bi rekli: »Pograbi jih«. In res je pre vse pooblastila pograbil in je že mislil, da bo cirkovsko občino tako »namazal«, kakor je šolo. Pa da me razumete. Greif ali kakor smo rekli po slovensko Pograbi, je šole načelnik. Prevzel je neko delo in komisija je prišla in je rekla, da ni delo v redu. Kdo je tega kriv? Tisti vendar ne, kateri bodo plačali, ampak tisti, ki je za dragi denar delo prevzel in ta je, pravijo vsi — Greif. Pravi se, da je »gšeit«, pa so se pametnejši v cirkovski občini. Šola je tako namazana, da vse poljanke znajo boljše beliti. Kdo je odgovoren? Načelnik, ki je delo prevzel. Menda se on tolaži, da bode novo šolo boljše zbelil, katero obeta, če ga izvolijo za »rihtarja«, da jo bo postavil v Strasgojnici; te šole pa nam je toliko treba, kakor petega kolesa pri vozu. Če ima Greif voz s petimi kolesi — je za rihtarja, in kateri ga bodo volili, treba jim še tretjega očesa! Danes dosti — prišlo še bo več! Na noge, komur je mar za čast in blaginjo cirkovske občine! Volitev še ne bo kmalu, kedaj? povemo.

Od Sv. Bolfanka v Slov. gor. (Tridnevna pobožnost.) V cerkvenih prilogah »Gospodarja« 1890 in 1891 najdeš kratko zgodovino naše župnije v spomin stoletnice cerkve in duhovnije; sedaj pa smo obhajali devetstoletnico smrti sv. Bolfanka, škofa v Rezu — umrl je 31. oktobra 994. leta — in na to smo imeli tridnevno pobožnost — 28., 29. in 30. oktobra ter 31. sklep. Gosp. dušni pastir so nam to oskrbeli ter naprosili č. gg. sosedne duhovnike pridigovat in spovedovat. Dasiravno je bilo silno opravila s spravljanjem reje, listja, drv, vendar se je ljudstvo prav pridno, nepričakovano udeleževalo zjutranje in večerne pobožnosti. Kolikor je le mogoče bilo, so tudi sv. zakramente prejeli; tri četrti faranov je bilo pri sv. obhajilu; kaj ganljivo in hvalevredno, da so od večine družin vsi bili pri sv. mizi Gospodovi. Tudi šolarji se niso navolili

krščanskih družin na čast sv. družini Nazareški. Podobe so bile blagoslovljene, posvetili smo se sv. družini ter začeli sv. družino častiti. Bog daj in sv. Bolfank, naš priprošnik, pomagaj, da bomo sv. družino tudi v življenju posnemali! Prelepa hvala pa veleč. gosp. dekanu Jurčiču in drugim gospodom pridigarjem in spovednikom za tolike dušne dobrote; Bog plati!

Iz Negove. (Naši kašipoti.) Tekom časa se marsikaj izpremeni. Tako tudi pri nas. Naš »gemeinde-vorsteher«, gosp. Peter Kotzbek, kakor se sam najrajši podpiše, je po svojem mnenju izvanredno »kunstna« glava, dasiravno včasih kaj iztuhta, s čimer sebe in celo občino osmeši. Tako je n. pr. pred dvema letoma dal napraviti v naši občini krasne občinske kašipote po najnovejši »modi«. Bili so seveda nemški! In tiste oglate črke, oh, kako so se držale! Kako so bile medle, ali kako bi rekel? Ni čuda, da so se slednjič tudi gosp. županu usmilile. Zatorej je dal nemške kašipote odstraniti. Pričakujemo pa od njega, da kot župan slovenske občine napravi slovenske kašipote, da bomo o njem o svojem času mogli kaj boljšega poročati. Želeti bi sploh bilo, da bi postal čisto drugačen mož, da bi mu ne bila vera in narodnost deveta skrb. Neduhovnik.

Iz Remšnika. (Na Radlu; letina; prošnja.) Dne 4. listopada, na zahvalno nedeljo, je bilo mnogo ljudstva pri Sv. Pongracu na Radlu. Zgoraj je bilo krasno, skoro spomladno vreme, ki ljudstvo vleče na hribe. Vsa dolina od Radla do Pohorja in do Pece je bila pod meglo. Taki prizori so v sedanjem času nenavadno lepi; kakor Jadransko morje leži pred ogledovalcem vsa dolina, samo barke še manjkajo. Prišla mi je na misel Gregorčičeva pesem: »Nazaj, nazaj v planinski raj!« Pobirali smo po robih popolnoma zrele jagode, tako okusne, kakor o letnem času. — Letina je bila tukaj dobra. Rži, pšenice, ovsa že dolgo ni bilo toliko, kakor letos; le koruze je manj. Tudi gruškovca so ljudje še precej nastiskali. Na onkraj Sv. Pongraca so nekateri posestniki nalili sadnega mošta po 30—40, eden celo 70 polovnjakov, kar je za delavce dobro, da se jim ne bodo grla posušila. — Radi bi skoro začeli cerkev sv. Pongraca staviti, in torej prosimo in opomnimo ude društva za zidanje, naj ne pozabijo na ta lepi hrib s svojim ponosnim razgledom in vabimo prijatelje lepote v naravi, da ne pozabijo na oltar božji v lepi naravi nekoliko drobiža položiti. Gospod bo odmerjal z dobro in natlačeno mero. J. Z.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetlega cesarja bode na pogrebu ruskega carja Aleksandra III. nadomestoval nadvojvoda Karol Ludovik. — Nizjeavstrijski katoliški shod je bil 12. in 13. nov. na Dunaju. Bil je zares sijajen. Govorili so dr. Lueger pozdrav, P. Freund o verski šoli, princ Liechtenstein o nalogi krščanske države, grof Sylva-Tarouca o organizaciji avstrijskih katoličanov, dr. R. Pattai o konservatizmu in P. Albert Weiss o sv. cerkvi in socialnem vprašanju. — Državni zbor bode zboroval do 10. decembra in dne 14. dec. se snidejo deželni zbori.

Štajarsko. Graški knezoškof, Leopold Schuster, so odpotovali v Rim in od tam v sveto deželo. — Prihodnje leto bode v Gradcu 12. shod vseh nemških kolezarjev. Pridrdralo bode jih tudi mnogo iz »rajha«.

Koroško. Celovski mestni očetje so v zadnji seji

kat. političnega in gospodarskega društva za Slovence. Ali to jako vrlo društvo se pač malo zmeni za celovške prenapetneže. Zadnjo nedeljo je priredilo javni shod v Štebnju pri Malošah in bodočo nedeljo priredi tak shod v Kotmari vesi. Tudi podružnice sv. Cirila in Metoda marljivo delujejo. Čast, homur čast!

Kranjsko. Kranjski nemški liberalci so imeli ono nedeljo shod zaupnih mož. Izrekli so se zoper nemško-slov. gimnazijo v Celju in dvojezične napise v Istri. Ako bi bili dosledni, morali bi opustiti zahtevo dvojezičnih napisov v slov. Ljubljani! — Žebljarsko zadrugo snujejo v Kropi. — «Glasnika», lista za krščanske delavce in obrtnike, je izšla 1. številka.

Primorsko. Ministerstvo tirja, da mestni zastop v Gorici postavi ljudsko šolo za slovenske otroke. — Kmetijska in vrtnarska družba za Trst in okolico šteje 140 udov. Vse premalo! — Ono večer so v Trstu zaprli 6 Slovencev, ker so kričali «Živio Nabergoj, živio cesar Franc Jožef!». Če pa Italijani upijo «Eviva Italia, eviva Umberto!», pa se jim nič ne zgodi! — Nekaj isterskih slovenskih in hrvatskih velikašev ponese v kratkem svetlemu cesarju spomenico, v kateri bode opisan beden stan isterskih kmetov posebno gledé vinske klavzule z Italijo.

Ogersko. Franc Košut sedaj potuje po deželi in povsod mu prirejajo slovesne vsprejeme. Teh vsprejemov se ne udeležijo samo skrajni levčarji, pristni Košutovci, temveč vladni pristasi, da, celo nekateri uradniki.

Vnanje države.

Rim. Sv. oče so novemu ruskemu carju pismo izrazili sožalje o smrti carja Aleksandra III. in pridjali prošnjo, naj car Nikolaj nekatere poljske jetnike pomilosti.

Francosko. Nekega stotnika Dreyfussa, rojenega žida, so zaprli, ker je prodajal načrte o planinskih trdnjavah italijanski vladi. Taki domoljubi so židje, in vendar povsod silijo v najvažnejše službe, žal, da tudi v našem cesarstvu!

Belgijsko. Dne 13. t. m. sta se odprli zbornici brez prestolnega govora, temveč ministerstvo je oddalo neko izjavo. Nekateri mislijo, da je prestolni govor letos izostal zaradi 33 socijalističnih poslancev; bržčas pa zaradi adresne razprave, ki navadno traja štiri tedne.

Angleško. Pred nekaterimi dnevi je dal lord-majór ali londonski župan obed. Ministerski predsednik, Rosebery, je pri tem govoril o političnem položaju in rekel, da Anglija v vzhodni Aziji z Rusijo skupno postopa. Izrekel je željo, naj se med Francosko in Angleško obnovi nekdanje prijateljstvo. Nevarnost za mir pa vidi Rosebery le v neizmernem oboroženju in hujskajočih listih. Želi, naj bi se mladi ruski car popolnoma zavedal svojih dolžnostij.

Nemško. Cesar Viljem razne uradnike kar odpravlja. Kakor poprej Bismarck, tako je odpravil kancelarja Kaprivija, in to je vzbudilo nezaupanje nekaterih zveznih vladarjev. Tudi pravosodnega ministra Schellinga je meni nič tebi nič odpravil, zdaj pa mu ne more najti naslednika. Cesar bi bržčas rad vladal absolutno ali neomejeno. To pa ne bode slo!

Rusko. Vsled carjevega ukaza bode se v Moskvi postavil velikanski spomenik pokojnemu carju Aleksandru III., čegar pogreb bode v Petrogradu dne 20. nov. Na ta pogreb pride srbski kralj, črnogorski knez in zastopniki vseh evropskih vladarjev. — Dne 26. novembra bode pa bržčas poroka mladega carja Nikolaja s princesinjo Aliso.

Špansko. Zbornici sta se odprli dne 12. t. m. brez prestolnega govora, kakor na Belgijskem. Ministerski

predsednik Sagasta je prvi dan v zbornici senatorjev in poslancev govoril o delovanju nove vlade.

Azija. Kitajska je popolnoma pobita. Japonska vojska je brez težkot zavzela Kinču in Taljenvan. Kitajski vojaki so zbežali, čim so se nasprotniki pokazali. Kitajski cesarski dvor je v zbežanosti sklenil zapustiti glavno mesto Peking in bežati v Sinjanfu v provinci Kjangsu. Trdnjavo Port-Artur je kitajski general z vojniki zapustil na ladje, in Japonci so zavzeli to sila važno trdnjavo, ne da bi se jim bil kdo upiral.

Za poduk in kratek čas.

Sanje so bile.

(Spisal Václav Kosmák, posl. Ciriljev.)

(Konec.)

Pretekli sta blizu dve leti. Imeli smo že drugo deklico in cela stvar bila je pozabljena.

Ali neko nedeljo je zopet zjutraj rano prišla gospodinja v mojo sobo nekako prestrašena. «Gospod doktor, kaj se mi je danes v noči pripetilo! Prebudim se, pogledam na omaro in — Bog bodi z nami — tam je stala stara Polačkova (tako se je imenovala mati te deklice) — kakoršna je živa. S povzdignjeno roko segala je ravno tja, kjer je bila tista britev. Hotela sem skočiti in postelje in zakričati — ali v tem je že izginila. Bog me ne kaznuj — ali jaz pravim, da je ona ta zločinka! To sem si že davno mislila v duhu!»

«Umiri se! To se ti je le dozdevalo — ker neprenehoma misliš na njo in jo sumničiš!»

«Ni se mi dozdevalo, pri moji veri, da ne. Saj je mesec svetil, kakor po dnevu, da bi lahko iglo opazil na zemlji — videla sem vse natanko! Vsa prestrašena nisem mogla potem niti zaspati in molila sem rožni venec.»

V tem je nekdo pozvonil. Gospodinja je šla odpirat in privedla je s seboj človeka iz sosedne vasi.

«Hvaljen bodi Jezus Kristus!»

«Amen na vekomaj. Kaj pa mi prinesete?»

«Gospod doktor, priti morate k nam ogledat mrtveca.»

«Kdo je umrl?»

«Stara Polačkova. Bilo je okoli enih po polnoči.»

Gospodinja je obleдела in jaz sem tudi bil iznenaden. Ko je sel odšel, pa je šepetala: «Vidite, gospod doktor, da to niso bile sanje? Ona ubožica prišla mi je priznat zločin in me odpuščanja prosit, ker sem jo šestokrat zaklinjala. No, Bog ti odpusti in daj ti večno veselje in večna luč ti naj sveti, uboga duša!»

Dobra ženica je plakala.

«Slisiš, Barbika, ne povej tega nikomur!»

«Bog me varuj! O mrtvih le dobro!»

In držala je besedo! Vi ste prvi, kateremu to povem. Poznali niste ranjke, ne njenega bivališča. Vam sem to lahko povedal, ko sva se že o takih rečeh pogovarjala.

Jaz sem zmajal z glavo.

«No, ne majajte z glavo; to je resnica!»

«Saj vam jaz verjamem, ali čudno je to!»

«Čudno je to», rekel je zdravnik in iztrkal pipo.

In kaj ti porečeš temu, prijatelj, ki to bereš? — Take prikazni morda nisi imel — ali gotovo je govoril s teboj v sanjah tvoj pokojni oče, ali tvoja mati, ali tvoj prijatelj; gotovo si videl obraz katerega svojih dragih in krasni svetlobi, kakor v severni luči. Kaj misliš? So-li bile to vsikdar le samo sanje — ali so morda prišli k tebi tvoji dragi z nadzvezdnih krajev na pogovor, ko